

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження
у справі за конституційним зверненням громадянина
Кірілова Миколи Павловича щодо офіційного тлумачення частини другої
статті 368 Кримінального кодексу України, пунктів 2, 3 частини першої
статті 369 Кримінально-процесуального кодексу України,
пункту 18 частини першої статті 8, частини п'ятої статті 9 Закону України
«Про оперативно-розшукову діяльність»

м. К и ї в

7 липня 2010 року

№ 44-у/2010

Справа № 2-42/2010

Конституційний Суд України у складі суддів:

Стрижака Андрія Андрійовича — головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Винокурова Сергія Маркіяновича,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Джуня В'ячеслава Васильовича,
Дідківського Анатолія Олександровича,
Домбровського Івана Петровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Лилака Дмитра Дмитровича,
Маркуш Марії Андріївни — доповідача,
Мачужак Ярослави Василівни,
Овчаренка В'ячеслава Андрійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Кірілова Миколи Павловича щодо офіційного тлумачення частини другої статті 368 Кримінального кодексу України, пунктів 2, 3 частини першої статті 369 Кримінально-процесуального кодексу України, пункту 18 частини першої статті 8, частини п'ятої статті 9 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» від 18 лютого 1992 року № 2135–XII (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 22, ст. 303) з наступними змінами і доповненнями.

Заслухавши суддю-доповідача Маркуш М. А. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

установив:

1. Суб'єкт права на конституційне звернення — громадянин Кірілов Микола Павлович — звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень:

— частини другої статті 368 Кримінального кодексу України (далі — КК України), роз'яснивши, «чи передбачено цією нормою існування в судовій справі предмета хабара в будь-якому вигляді або іншого документа, який би свідчив про його існування»;

— пунктів 2, 3 частини першої статті 369 Кримінально-процесуального кодексу України (далі — КПК України);

— пункту 18 частини першої статті 8 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» від 18 лютого 1992 року № 2135–XII з наступними змінами і доповненнями (далі — Закон), роз'яснивши, «чи передбачено цією нормою приєднання до кримінальної справи, конкретно, протоколу з додатками, а не півки без протоколу», частини п'ятої статті 9 Закону, роз'яснивши, «чи передбачено цією нормою ознайомлення громадянина, і на якій процесуальній стадії, з вмотивованим рішенням суду після закінчення проведення таких заходів. Чи передбачено приєднання до кримінальної справи цього рішення, якщо на півку оперативно-розшукових заходів посилаються суди».

Обґрунтовуючи неоднозначне застосування вказаних положень законів України, заявник зазначає, що, розглядаючи справу про звинувачення його у скоєнні злочину, передбаченого частиною другою статті 368 КК України, суд зробив припущення щодо одержання ним хабара «без наявності і існування в судовій справі предмета хабара у будь-якому вигляді».

На його думку, «суд за юридично однакових обставин однієї і тієї ж категорії Закону бере до уваги одні обставини і не вказує, чому відхилені інші, підтверджені документально і свідками, не спростовує, не досліджує докази свідків і ці докази». До матеріалів конституційного звернення додано вирок Конотопського міськрайонного суду Сумської області від 22 вересня 2008 року.

2. Перша колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 24 червня 2010 року відмовила у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України «Про Конституційний Суд України», та непевідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

3. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Конституційний Суд України виходить з такого.

Відповідно до Закону України «Про Конституційний Суд України» підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України

та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94); у конституційному зверненні має зазначатися обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42).

Аналіз змісту конституційного звернення вказує на те, що в ньому відсутні дані про наявність неоднозначного застосування положень частини другої статті 368 КК України, пунктів 2, 3 частини першої статті 369 КПК України, пункту 18 частини першої статті 8, частини п'ятої статті 9 Закону. Долучений вирок Конотопського міськрайонного суду Сумської області не доводить факту неоднозначного застосування положень частини другої статті 368 КК України, пунктів 2, 3 частини першої статті 369 КПК України, пункту 18 частини першої статті 8, частини п'ятої статті 9 Закону.

Таким чином, конституційне звернення не відповідає вимогам статей 42, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України».

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 13, 14, 42, 45, 50, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

УХВАЛИВ:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Кірілова Миколи Павловича щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 368 Кримінального кодексу України, пунктів 2, 3 частини першої статті 369 Кримінально-процесуального кодексу України, пункту 18 частини першої статті 8, частини п'ятої статті 9 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» від 18 лютого 1992 року № 2135–XII з наступними змінами і доповненнями на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України «Про Конституційний Суд України».

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ